

— Izhaja vsaki dan. —
Čladi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri. ob ponedeljkih ob 2. uri zjutraj.
Poslanične številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) in mnogih tobakarnah v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.
Plačilo in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 4. svečer. — Cene oglašev 16 st. na vrsto petit; poslanice, smrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.
TELEFON šte. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K. pol leta 12 K. 3 mesece 6 K. — Naročbe brez doposlane naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.
Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik **ŠTEFAN GODINA.** Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilnični račun št. 652.941.

Dogodki v Rusiji.

Damenti o bolezni Pobedonosceva.

PETROGRAD 16. Poročila lista »Naša Zizu« o bolezni Pobedonosceva je popolnoma neresnično. Pobedonoscev, se nahaja na svojem posestvu v Carskojem ter je popolnoma zdrav.

Buliginov naslednik.

PETROGRAD 16. Vsled imenovanja Witteja mirovnim pooblaščencom, se ustavni načrt Buliginov baje izroči komisiji. To bi pomenjalo, da se proglašanje ustave za dva meseca zakasni. Ker se je car odločil za sklep miru, ni potrebno, da se narodno zastopstvo takoj skliče. Ni verjetno, da postane knez Sviatopolsk-Mirski naslednik Buliginov, govori se marveč, da bo Trepov bodoči minister za notranje stvari.

Odkrili so tovarno za bombe v Petrogradu.

BEROLIN 16. »Berl. Tageblatt« poročajo iz Petrograda: Včeraj so v središču mesta, ob Tontanki, v hiši poleg ministerstva za promet, odkrili tovarno za bombe. Ko je policija po noči prišla v poslopje, je bila sprejeta s strelji, vsled česar je bil ranjen en policijski častnik in en hlapec. Napadalec je bil aretovan. Isti je imel ponarejen potni list. Našli so mnogo izgotovljenih bomb, 16 kilogramov dinamita, mnogo proglašev, v katerih se pozivlja delavce, naj dne 22. julija, na dan, ko so se pred pol leta v Petrogradu vršili znani krvavi dogodki, prirede demonstracije, naj mečejo bombe v vojaštvo in občinstvo, ter naj v znamenje simpatije izobesijo črne zastave.

Državni svetovalec Ivanicki aretovan.

BEROLIN 16. Iz Petrograda javljajo: V stanovanju državnega svetovalca, inženirja za cestne gradnje Ivanickega, se je imela vršiti hišna preiskava. Ko je prišla v spremstvu hišnega oskrbnika v stanovanje policija, je Ivanicki večkrat zaporedoma vstrelil, ter hišnega oskrbnika ubil, pomočnika okrajnega nadzornika pa ranil.

Na to je Ivanicki bežal na streho ter pretil, da vsakega ustrelji, kdor bi se mu hotel približati. Morali so priti na pomoč kozaki. Z velikim trudom so končno Ivanickega aretirali.

Prepovedan kongres zemstev v Moskvi.

BEROLIN 16. Iz Moskve poročajo: Moskovski generalni guverner je brzojavnim potom ukazal guvernerjem onih gubernij, ki imajo zemstva, naj obvestijo zemstva in zastopnike mest, da ni dovoljen

kongres, ki so ga nameravali sklicati dne 19. t. m. ter da naj se dotičniki ne se-stanejo.

Vojna na skrajnem Vztoku.

Japonci na Sahalinu.

TOKIO 16. (Uradno). Oddelek japonske armade na otoku Sahalinu poroča, da je prepočil sovražne čete iz okolice Vladimirovke in Blijneje, dve milj zapadno od Vladimirovke ter da je dne 10. t. m. zasedel oba kraja. Sovražne čete so se umaknile v utrjene pozicije severno od Dolineje, kjer so se z nekoliko poljskimi in strojnimi topovi trdovratno branile.

Dne 11. t. m. so naše čete energično napadle sovražnika ter so ga dne 12. t. m. potisnile proti Manki. Izgube sovražnika niso še stalno določene, toda ceni se, da je isti izgubil 150 mož.

Glede vprašanja o premirju.

LONDON 16. List »Globe« je prejel iz New Yorka nastopno poročilo: Roosevelt se zopet resno trudi, da bi pregovoril Rusijo in Japonsko, da skleniti premirje,

Mirovna pogajanja, Witte odpotuje.

PARIZ 16. Glasom neke vesti iz Petrograda odpotuje Witte dne 16. t. m. v Pariz. Njegova soproga ga spremlja do Pariza. Dne 26. julija se Witte vrca v Cherbргу.

Witte bo občeval direktno s carjem.

PARIZ 16. »Temps« je prejel iz Petrograda nastopno brzojavko: Zagotavlja se, da je Witte tekom dolgega razgovora, ki ga je minoli petek imel s carjem, zahteval, da bo za časa mirovnih pogajanj občeval direktno s carjem in ne z uradnimi pisarnami. Witte bo direktno v zvezi s carjem potom posebne brzojavne žice, ki bo napeljana v carsko palačo.

Car je na to zahtevo pristal. Na enaki način je bil početkom vojne direktno s carjem v zvezi iz Mandžurije tudi admiral Aleksej.

Položaj v Odesi.

ODESA, 16. Trgovci v Odesi nujno žele, da bi bilo odpravljeno obsedno stanje, ki neizmerno škoduje trgovini in prometu. Generalni guverner noče pa o tem ničesar vedeti ter je izjavil, da bo vojno stanje v Odesi trajalo še šest mesecev, češ, da revolucionarji nadaljujejo svoje delovanje.

— Pri Bogu da je res. Moral sem obhoditi okolico, pozivati plemstvo na dogovor — na vražji dogovor.

Kakov dogovor? Pojdi z Bogom! To so bajke.

— Tu jo imaš, je jecljal Prodanič, sedaj hoče bolje [vedeti, nego jaz. Ta dogovor bo v naši hiši pri Dvercah. Vidiš, da jaz govorim prav.

— V vaši hiši! je začela ženska hitro dalje izpraševati ter je ovila roko okolo pjanega mladeniča. Mikič je krenil z glavo, se zasmeljal neumno ter iztisnil:

— Lukrecija! Joj! Joj! Kako si lepa! Še le sedaj, v mesečini vidim, kako lepa si! Hvala Bogu, da te imam. Ali duša, reci, govori! Kaj ne, da ne, da se ne povrneš k Lucencu, ti me ne izdaš.

— Ako boš dober, zvest, ako ne boš imel pred menoj nobene tajne.

— Pred tabo tajno? Čemu? Ti si moja, jaz sem tvoj. Vse, kar vem jaz, boš vedela tudi ti.

— Torej v vaši hiši bo sestanek plemstva?

— Da, v naši hiši.

— Kdaj?

— Pojutrnjim po noči! Tako vsaj je dogovorjeno.

Brzojavne vesti.

Novi španski minister za finance.

MADRID 16. José Echegaray je prevzel listnico finančnega ministerstva. Isti je bil že okolo leta 1870 minister za uk in trgovino.

Ustaja na Kreti.

RIM 16. Kakor poroča »Tribuna«, odide 190 mož na Kreto, da ojačijo tamošnjo italijansko posadko.

Maročansko uprašanje.

PARIZ 16. Ministerski predsednik in minister za vnane stvari Rouvier je včeraj popoldne vsprejel nemškega poslanika kneza Radolina.

Princesinja Helena.

BELIGRAD 16. Princesinja Helena, hči kralja Petra, je otišla v Italijo posetit svojo teto, italijansko kraljico Heleno.

Utrjenje Bospora.

CARIGRAD 16. Poročila listov, da je ruski poslanik Sinovjev protestiral proti spopolnjenju in oboroženju vtrdeb ob Bosporu, se od kompetentne strani demantirajo.

Čegav bo Port-Artur?

»Preuss. Korrespondenz« je priobčila nastopno zanimivo izjavo nekega visokega ruskega dostojanstvenika:

Rusija, rekel je dostojanstvenik, ne privoli na noben način, da Japonska trajno obdrži Port-Artur. Na drugi strani pa ni isti prikrival, da tudi Japonska ne sklene miru, ako bi Rusija zopet postala gospodarica te obmorske trdnjave. Ta dilema bi se najlaglje rešil, na način, ako se poluotok Kvantung in Port-Artur vrne Kitajski.

Na opazko, da bi tudi Angležka morala potem, glasom pogodbe, dati nazaj Kitajski Veiheivaj, se je dostojanstvenik pomenljivo nasmehljaj. In na daljno opazko, da se bo Angležka tajno ali pred vsem svetom branila dati nazaj Veiheivaj, ako se povrne Port Artur, je odgovoril: Ze možno. Toda ta ovira se premaga. Ne zabite, da je v interesu tudi Anglije, da Japonska ne postane prejaka v žoltem morju in da ne bomo tudi mi preveč oddaljeni od Japonske. Anglija ima največ korist v tem, da se ne odstrani preporno površje med Rusijo in Japonsko na daljnem Vztoku. Tudi v interesu Nemčije in Francije je, da ostane Rusija v dotiki z Ja-

ponsko. Ako Japonci obdrže Port-Artur, tedaj smo nasproti njim osamljeni za desetletja. V velikem interesu je vseh treh velevlasti, to je Francije, Anglije in Nemčije da ne ostane Port Artur v japonskih rokah. Njihova korist je, ako ostane Port Artur ruski, njihova škoda, ako postane japonski. Ako bi trdnjavo dali nazaj Kitajski — z določbo, da ne sme odstopiti pristanišča tretji državi, bi to bila za omejene tri države nekako srednja pot.

Sicer pa kdo ve, se bo li Angležka tudi točno držala svoje pogodbe glede Veihejavaj? Pogodbe se zamorejo spreminjati, in ako bodo Angleži pomagali Kitajcem, da zopet zadobe Port Artur, s tem, da prekrizajo japonske namere glede Port Arturja, v tem slučaju je ta vsługa vredna, da jo Kitajci poplačajo.

Na ugovor, češ, da Japonska ne sklene miru, ako ne dobi Port Arturja, je dostojanstvenik migaje z rameni, odgovoril: Chi vivrà vedrà — kdor bo živ, ta bo videl. Jaz vam rečem, da sklene; ker bo morala, tudi ne da bi se od zunaj pritiskalo na japonsko diplomacijo. In po kratkem molku je dostojanstvenik dostavil: Ako puste Angleži vkljub svojim nasprotnim interesom v žoltem morju, da pade Port Artur v japonske roke; tedaj ne dobemorda precej, toda čim prej, kakor je možno verjeti, odgovor Rusije ob perzijskem zalivu in na Himalaji. Toda to je tudi izključeno kajti, kakor rečeno: Rusija ne sklene miru, v katerem bi Japonska dobila Port Artur.

Ali naj Slovenci še snujejo posojilnice in hranilnice?

„Slov. Zadruga“ je priobčila ta-le članek

Predno odgovarjamo na to vprašanje, ki smo je sami sebi postavili, hočemo še enkrat Slovence opozoriti, da si niso izbrali vsi posojilničarji pravilne firme, odgovarjajoče sistemu denarnega zavoda, ki so ga ustanovili. Niso vsi slovenski posojilničarji posnemali besedila v firmah najstarejših posojilnic (Ljutomer, Sv. Jakob na Koroškem, Šostanj, Mozirje, Metlika, Celje itd). Te denarne zadruge in veliko drugih denarnih zavodov so si po naših mislih in okusu in po logičnem nastanku ter pomenu podjetja izbrali pravilno ime »posojilnica«, (posojilna »zadruga« [Genossenschaft] in ne »društvo« [Verein]). Ime »hranilnica« je starejše in znači »Sparkasse«. Hranilnice so starejši zavodi, opirajo se

Na — fu! je rekel Prodanič, puhnivši po dlani. Pak sestavimo pismo za novega kralja.

— Vidiš, to je lepo in dobro.

— Seveda.

— Nu, povej, koga so oni iz Dalmacije poslali.

— Ne vem, nisem jih videl, nisem jih vprašal. Pojutrnjim izvem še le, ko bo zbor.

— Saj v vaši hiši ni dovolj prostora.

— Vraga ne! Saj je uprav blizu moje sobice pri zidu mestnem velika orožarna, v njej je prostora za dvesto ljudi. Tam se bomo lepo posvetovali, ko se zmračí. Veruješ-li sedaj, da imam opravila, je vprašal Mikič nečistnico, smeje se pijano.

— Verujem, žalibog! Ali kaka korist meni od tega?! je vzdahnila Lukrecija, zopet mine nekoliko dnij, zopet boš imel opravila, pak te ne bom videla.

— Res je, res, dušica moja, je spregovoril Mikič žalostno ter začel prijateljski svoji gladiti obraz. K vragu naj gre politika! Ali čakaj duša, že poskočim za trenotek k tebi.

(Pride še.)

PODLISTEK.

250

Prokletstvo.

godovinski roman **Augusta Šenoa.** — Nadaljevni in dovršil **I. E. Tomič.**

Prevel **M. O. Š.**

— Kakor mi je duša — je zakričel:

— Ne kolni, da ne obremeniš svoje duše z novo lažjo! se je smejala Lukrecija dalje, lepo se brigaš ti za me! Opravila! Ha! Ha! Ha! Morda je katera druga čakala. To je.

Mladi plemič je začel silovito omahovati. Ker zbog obilice zavžitega vina ni mogel spustiti se v nasilno jezo, pa je začel pretrgano jecljati in kričati, kolikor mu je le dopuščal pretežki jezik.

— Ti lažeš, Lukrecija! To! je mrmljal pjeni mladenič. Mene ni čakala ženska. Kaj se! Niso to ljubavne šale in spletke. Politika je kriva politika, Lukrecija. Vrag jo odnesi. Politika ni dopuščala, da bi se bil prej odzval tvoji roži.

— A da! je vprašala Lukrecija u začudenju.

— A kaj hočejo ti plemiči?

— Eh kaj? Mešajo se, motajo se, niso zadovoljni.

— A zakaj?

— Zakaj? Ker so slabi časi, ker kraljevi ljudje plenijo, da se Bogu usmili.

— Res?

— Res! Res! Draga Lukrecija. Voda je došla do grla. Dalje ni možno. Kjer boči — poči. Dolgo je kipelu tu pri nas v Slavoniji, sedaj prekipuje skori odleti ta prokleti Šišmanov pokrov od našega lonca.

— Kako? je vprašala Lukrecija, poslušaje vedno bolj pozorno.

— Odleteti mora, pri Bogu! je grozil pijani vojak. Iz Dalmacije so došli ljudje, da nas snubijo za novega kralja, a vsi bomo zanj, vsi, pravim.

— Kdo vsi?

— Jaz in moj oče — in naša družina, in drugi mali in veliki plemiči, in duhovni. Ho! Ho! Imamo jih napisanih vražje število.

— Ti jih imaš popisane?

— Ne jaz, ampak moj oče.

— Torej pojutrnjim?

— Da, pojutrnjim zrušimo cincarja Šišmana in nadušljivo njegovo Marijo.

na druge zakonite predpise (regulativni statut od l. 1844) in ne na zadružni zakon od l. 1873. „Hranilnice“ so imele res v prvi vrsti namen, da so dajale varčnim ljudem priliko za plodonosno shranjevanje denarja; šele v drugi vrsti je bil namen hranilnic ta, da so denar tudi posojevale, sicer bi hranilničarjem ne mogle obrestovati njih vlog. Namen posojilnih zadrug pa, ki so produkt novjših gospodarskih študij, je združevanje več oseb v to svrhu, da se medsebojnim in vzajemnim podpiranjem gospodarsko opomorejo, zlasti da dobivajo denar po ceni na posodo. Torej posojevanje je prvi namen posojilnic. Da se pa ima denar za posojilo, treba je, da ga udje zloži, da udje pristopnino in deleže vlagajo.

Zadružni zakon govori vsled tega le o deležih in molci o hranilnih vlogah, katere omenja se le takojimenovani Raifeisenski zakon (od 1. junija 1889). Radi tega so hotele v Avstriji politične (in celo sodnijske) gosposke v teku 30 let že večkrat prepričati, da bi posojilnice sprejemale hranilne vloge. Ta zgodovinski razvoj naj služi v svarilo, da naj se nobena posojilna zadruga ne imenuje „hranilnica“, in vsem posojilnicam, katere imajo v svoji firmi to besedilo, svetujemo, da ga o priliki prve premembe pravil odstranijo. Naj se imenujejo »okrajna« ali »slovenska« ali »ljubljanska« posojilnica ali kakorkoli; nikakor pa ne »hranilnica« in »posojilnica« ali »posojilnica« in »hranilnica« itd.

Po teh opazkah hočemo zdaj rešiti navedeno vprašanje.

Četudi je na Slovenskem že okroglo 300 denarnih zavodov, vendar svetujemo Slovincem, da si jih še nekaj osnujejo. Zakaj? Ker vsi sedanji zavodi z majhno izjemo izvrstno poslujejo, bodisi posojilnice, bodisi hranilnice. Na Kranjskem je sicer skoro že dosta denarnih zavodov in ne vemo, kje bi še katerega treba bilo. Morda bi vendar kazalo za Notranjsko ustanoviti »hranilnico« v Postojni, ker ta del Kranjske nima še takega zavoda, da bi se mogli v njem nalagati sirotinski novci, katerih posojilnice ne smejo sprejemati, kakor znano. Na Dolenjskem je mestece Kostanjevica s sedežem sodnije in davkarije, ki je brez denarnega zavoda. Na skrajnem jugovzhodu Kranjske je fara Vel. Dolina brez posojilnice. Sodnijskega okraja na Slovenskem menda ni več, da ne bi imel slovenskega denarnega zavoda; toda za velik in obsejni sodni okraj, kakoršen je n. pr. ptujski (z blizu 60.000 stanovalci), je premalo en slovenski denarni zavod (posojilnica v Ptuj); saj ima ptujsko mesto samo celo dva denarna inštituta (nemško hranilnico in nemško posojilnico). V tem okraju je n. pr. dekanija Zavrč s petimi župnijami brez posojilnice; ravno tako je dekanija Vučenica ob nemški meji s šestimi farami tudi še brez posojilnice. Ob jezikovni meji naj bi vsaka fara imela svojo posojilnico, n. pr. župnije v mariborskem okraju, v Slov. goricah, v gornje-radgon skem okraju. Kjer je velik in bogat trg brez posojilnice, n. pr. Središče, ustanovi naj se občinska hranilnica, kakor se je že nameravalo. Kjer je okrajni zastop v slovenskih rokah n. pr. v Gornjemgradu, v Šostanju, v Sevnici itd., ondaj naj ustanove okrajne hranilnice. Na Goriskem nadalje naj se v tistih okrajih, kjer so že trdne posojilnice, ustanove še hranilnice, n. pr. v Tolminu, v Ajdovščini. Ako si znajo posamični denarni zavodi v enem in istem kraju delo lepo razdeliti, potem vsi dobro vspevajo in delujejo v blagor ljudstva, ne da bi sebi škodovali ali prepričevali, kakor hočemo o priliki še razložiti in utemeljiti.

Drobne politične vesti.

Grof Tisza. Iz Budimpešte javljajo, da potuje sedaj grof Tisza po Ogrskem. Govori se, da ima njegovo potovanje političen pomen. On namerava baje pregovoriti zastopnike narodnosti, ki so izsto-

pili iz liberalne stranke, da bi zopet vstopili v isto stranko. V tej akciji da ga podpira grof Zselensky.

Peti splošni avstrijski katoliški shod se bo vršil na Dunaju od dne 18. do vstetega 21. novembra t. l. Kakor poročajo z Dunaja, je izlasti v nemških avstrijskih škofijah velika agitacija za ta shod.

Dalmatinski deželni zbor. „Narodni List“ javlja, da bo meseca septembra sklican dalmatinski deželni zbor, toda le v slučaju, ako bodo tedaj sklicani tudi drugi deželni zbori. Lansko zasedanje dalmatinskega deželnega zbora je bilo radi znane Handelove afere odglašeno.

Perzijski šah je v soboto dospel v Pariz. Na kolodvoru ga je vsprejel predsednik Loubet.

† FML Feliks Orsini Rosenberg, bivši zborni poveljnik v Zagrebu je izlasti skrbel, kakor pišejo iz Zagreba, da so se vsi vojaki-analfabeti po Andričevi metodi učili čitati in pisati. Povodom nekega izpita analfabetov, kjer je bil prisoten Orsini-Rosenberg, se ni mogel dovolj načuditi, da je hrvatski narod v Liki tako zapuščen in da ni tamkaj dovolj ljudskih sol.

Domače vesti.

Odmevi z izleta v Štanjel. Prejeli smo: Vi veščaki ste že izpraznili svoje vreče ter povedali, kako je bilo v Štanjelu. Dovolite tudi meni, da rečem par besed. Odhod iz Trsta je bil napovedan za 5. uro zjutraj. Drugekrat so prišli vozovi uro pozneje, ta krat pa so zamudili le četrt ure, dočim je doberšen del izletnikov prišel na lice mesta — okolo 6. ure! Kakor se vidi, se nismo mogli bahati s prevetiko „točnostjo“.

Ob šestih smo jo odkurili po neznan- sko dolgi novi cesti proti Opčinam. Vročina ni bila ravno huda, ker smo opravili do „vrha“ brez solca. Medpotoma je naša mladina odičila vse vozove (bilo jih je šest) vsakovrstnim zelenjem in cvetjem. Od Opčin proti Sežani je že pripekalo. Še nadležnejši pa je bil vroči cestni prah, ki nas je dušil vso pot. Pevke smo poslali na štiriupreznem vozu naprej, da se ne nalovijo prahu, mi stari in mladi „fantje“ smo pa krevsali zadaj. Krevsali, pravim — in ne pretiravam, kajti še nikdar ga ni bilo izleta na vozeh, da ne bi bili imeli utnosti z ničvrednimi konji in deloma tudi z vozniki. Onim od tramvajske družbe treba priznati, da je toliko glede ljudi, kolikor glede živali, vse v najlepšem redu. Vzemite pa vozove od katerega si bode drugega podjetja vam davajo take ljudi in tako živali, da je „za počit“! Medpotoma smo imeli priliko videti prve prave tračnice, postavljene na novi železnici. Predno smo videli te tračnice, smo pa videli nekaj, kar nas je zabolelo v srce. Na Opčinah je bil prirejen prostor za „semenj“ (ples). Okolo plešišča je bilo polno zastav — samo narodne ni bilo nobene! Openska mladina, kaj delaš?!

V Dutovljah smo pa videli na častnem mestu, česar nismo videli na Opčinah — namreč; slovensko trobojnico. Tako je prav! Kopriva je bila praznično odevena z narodnimi zastavami, a pred vasjo nas je čakalo tamošnje pevsko društvo s zastavo. Tu moram omeniti, da sem v Koprivi govoril z nekaterimi Črnogorci, ki so splošno hvalili domače ljudstvo in so kaj skrbno povpraševali o boju v Mandžuriji. O veselici v Štanjelu ste že poročali in ne preostaje meni drugo, nego da molčim, da si bi imel marsikaj za „pikati“. Rečem samo, da je društvo „Slovan“ z njegova vrlim predsednikom storilo vse možno, da se je vsa priredba lepo in častno izvršila. Le tako naprej in Slovan pride na dan! Med odmorom smo se mi, ki dišimo nekoliko po hribolazcih, podali na podrtine nekdanjega gradu. Zrak, razgled po Krasu ter vipavski dolini in pa misel, da je na teh razvalinah nekdanja stala mogočna trd-

njava, v kateri je trpel naš praded: vse to nam je poplačalo trud na podrti sklep.

Ker je bilo toliko ljudstva, da ni bilo prostora za večje društvo, smo se okolo 8. ure zvečer odpeljali.

V Koprivi in Dutovljah so nas domačini pozdravljali s živijo klici. V Tomaju smo odsedli na vrtu gosp. Škrlija, kjer smo zapeli par zborov in se je mladina zavrtela. Takoj za Tomajem smo naleteli na dva, precej težko ranjena kolesarja, ki sta s svojimi kolesi in glavami bombardirala tomajsko zidovje! V Sežani so nas, da si je bilo že jako pozno, pozdravljali živijo klici.

Potem pa moram samo povedati, da je moj voznik, (in menda tudi drugi) zaspal. V vednem strahu, da se prevrnemo pod cesto — smo jo ob 2. uri popolnoči privlekli pred „Balkan“.

Tako se je izvršil zadnji izet na naš Kras in naj bi bil res popolnoma zadnji — na vozeh namreč! K.

Na italijanski realni gimnaziji v Pazinu je bilo koncem minolega šolskega leta 156 dijakov, in sicer 151 Italijanov, 4 Hrvatje in 1 Nemec.

Tujci v Opatiji. Od 1. septembra 1904 do vstetega 12. julija 1905 je prišlo v Opatijo 20.666 tujcev. Od 6. julija do vstetega 12. julija 1905 je prirastlo 446 oseb. Dne 12. julija 1905 je bilo navzočih 1085 oseb.

Neverna igrača. 16 letni mehanik Karol Mahnič, stanujoči pri sv. Mariji Magdaleni spodnji št. 350, je včeraj popoldne igral z nabitim revolverjem, ki se mu je pa sprožil. Krogla mu je šla v kazalec leve roke in tam obtičala. Moral je na zdravniško postajo, da mu je tamošnji zdravnik izdrl kroglo in mu obvezal prst.

Prijavljena tatvina. Kovač Josip Nukič, delujoči na gradnji nove železniške proge, je včeraj prijavil na policiji, da mu je bila na stanovanju ukradena nikelasta ura z verižico, v skupni vrednosti 10 kron.

„Škrata.“ 28. številka je izšla. „Škrata“ stane 10 stotink.

Loterijske številke izžrebane dne 15. julija t. l.

Gradec	56	44	78	76	67
Dunaj	8	51	89	21	4

Koledar in vreme. Danes: Aeksi, spoznavalec. Jutri: Miroslav. Temperatura: ob 2. uri popoldne + 30° Celsius. Vreme: lepo.

Razne vesti.

„Potemkinov“ prednik. Leta 1873. se je na Španskem za časa revolucije dogodil sličen punt kakor nedavno na „Potemkinu“. Ko so namreč v raznih španskih pokrajinah izbruhnili nemiri, spuntalo se je tudi moštvo na vojni ladiji »Numancia« v luki Kartagena. Mornarji niso bili zadovoljni z vladno Emila Castellara. »Numancia« je bombardirala Kartageno, potem je pa odplula na široko morje. Ker jo je zasledovala španska eskadra je »Numancia« ubežala v luko Oran v Alžirju, kjer se je moštvo udalo Francozskim oblastnjam. Na ladiji je bilo mnogo členov takozvane revolucijske »junte«. Ko je Alfonz XII. postal španski kralj, je bila »Numancia« zopet uvrščena v špansko vojno mornarico.

Podmorska ladija „Farfadet“. Iz Biserse javljajo, da so v soboto dvignili potonulo podmorsko ladijico »Farfadet« ter jo odvedli v luko Sidi.

Od kod beseda „tarif“? Ko so še Arabci vladali na Španskem, so morale ladije, ki so plule mimo mesta Tarife nedaleč od Gibraltarja, plačevati stalno carinsko pri-

stojbino, od tod je potem v trgovski svet prišel izraz »tarif«.

Stekel pes ogrizel davet oseb. V mestu Bukorcu na Moravskem je te dni stekel pes ogrizel 8 otrok, eno odraslo osebo ter 50 drugih psov. Ogrizle osebe se nahajajo v zdravniški oskrbi.

Amerikansko. Glasom nekega poročila iz New-Jorka je policijski predsednik v Chikagu na svojo odgovornost imenoval za policiste sto kaznovanih tatov in zločincev.

Vročica na Angležkem. Iz Londona poročajo, da je vsled vročine nastalo v mnogih krajih Angležke občutno pomanjkanje vode. U Edinburghu nameravajo zapreti javna kopališča. Deset tovarn za tkanje bombaža so morali radi pomanjkanja vode zapreti. V Leedsu ne morejo več zalivati vrtov, ker ni vode.

Gospodarstvo.

Čebelarstvo v Avstriji.

Iz statističnih podatkov o čebelarstvu v Avstriji je razvidno, da je bilo 1900 v Avstriji skoraj 1 milijon panjev čebel, ki so dale 56.882 kvintalov medu in 3293 kvint. voska. Za ta med in vosk so čebelarji prejeli okolo 7 milijonov kron.

Poštna hranilnica.

Poslovno poročilo poštne hranilnice za 1904 izkazuje: Vložilo se je skupno 15.107.020,107 kron in sicer v hranilnem prometu 246.135,394 K in v čekovnem prometu 14.860,884,843 K, zvišal se je torej vložni račun za 4,828,632 kron ter dosegel svoto 455,503,135 K.

Trgovinski promet med Avstrijo in Ogrsko.

Lanska pomanjkljiva žetev na Ogrskem je uplivala tudi na medpromet. V prvih starih mesecih tekočega leta je iznašal uvoz iz Ogrske 265 milijonov kron in izvoz na Ogrsko 308 milij. kron. Trgovska bilanca je torej v prid Avstrije s 43 milijoni kron aktivna. Temu je skoro izključno vzrok žetev, ker je uvoz žita, stročnih pridelkov, moke itd. iz Ogrske za okroglo 40 milij. kron zaostal za prejšnjim letom.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa št. 52. A (lastna hiša).
ZALOGA:
PIAZZA ROSARIO (šolsko poslopje).
Cene, da se ni bati nobene konkurence.
Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Ilustrovan cenik brezplačno in franko

K. grof Strassoldo
v Strassoldo na Primorskem, sprčuje, da je želo-
dčne bolečine, vsled ka-
terih je trpel dve leti, od-
stranila edino le uporaba
(tudi odvajalno)
želo dčne tinkturo
G. PICCOLIJA, dvornega za-
lagatelja Njega Svetosti in
— lekarja v Ljubljani. —
1 steklenica velja 20 stot.
in se vnanja naročila točno
izvršujejo.

Narodni kolek je
vdobiti pri upravi
„Edinost“

TOVARNA POHISTVA IGNAC KRON
TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5
MEBLOVANJE PO NAJMODERNEJSIH ZAHTEVAM
KATALOGI BREZPLAČNO.

„SLAVIJA“ sprejema zavarovanja člo-
veškega življenja po najraznvrstnejših
kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji,
ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„Slavija“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi. — Rezervni fond 31.865.386,80 K, izplačane odškodnine: 82.737.159,57 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojanila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12

Zavaruje poslopja in premočnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in najakutneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občnokoristne
namene.